

ligt, for at han kan være klar derover. Med Hensyn til Arbejdsgivernes Frygt for Boycotning vil jeg gerne, da jeg ogsaa her er blevet misforstaaet, endnu en Gang understrege, at de nærer ingen Frygt for Boycotning, det haaber jeg ikke, det skulde i alt Fald være meget faa, der gør det. Men der kan i disse Forhold gøre sig gældende Magelighedshensyn eller lidt af det danske: „Hvad kan det nytte?“ Det kunde man komme til Livs gennem en Anmeldelsespligt, og derfor vil jeg gerne støtte Tanken om en saadan.

Indenrigsministeren (Rode): Hr. Sigurd Berg vendte tilbage til Spørgsmaalet om Forberedelsen af det foreliggende Lovforslag og mente, at det var af Hensyn til de Erfaringer, der skulde indvindes i Sommer, jeg mente, at Sagen først kunde forelægges til Revision til Efteraaret. Det er ikke saaledes, jeg ønskede mine Udtalelser forstaaet. Loven er givet i Februar Maaned, og det siger sig selv, at de Erfaringer, som en Lov af denne Art kan give os, nødvendigvis først kan indhentes i Løbet af et Fjerdingaar eller 4—5 Maaneder, med andre Ord, det er først efterhaanden, først nu i Maj—Juni Maaneder, at man er begyndt at faa et samlet Indtryk af, hvad der kan ankes over med Hensyn til Loven. Nu foreligger der visse Erfaringer, en vis Opfattelse, som maa undersøges og prøves, og som ikke kan prøves før i de kommende Maaneder til Forelæggelse for Rigsdagen til Efteraaret. Men dette er jo kun en mindre Uoverensstemmelse, det egentlige er vel Spørgsmaalet om Forberedelsen til Efteraaret, og jeg skal der henvise til mine tidligere Udtalelser. Jeg vil meget gerne drøfte Spørgsmaalet om den grundigst mulige og den alsidigst mulige Forberedelse af det kommende Lovforslag, idet jeg godt kan tiltræde de Udtalelser, som fremkom fra Hr. Sigurd Berg om, at det er ønskeligt, da den Tid, Rigsdagen i Oktober faar til Behandling af Lovforslaget, nødvendigvis maa blive ret kort, at der da foreligger en Forberedelse, som alle maa erkende at være tilfredsstillende. Men jeg tror, det vil være urigtigt, hvis man ikke grupperer denne Undersøgelse omkring Arbejdsløshedsnævnet. Dog hører jeg gerne, hvad det ærede Medlem kan fremføre i saa Henseende, og jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at der vel kan findes en Kombination, ved hvilken baade det ene og det andet Hensyn vil kunne tilfredsstilles.

Det ærede Medlem gjorde den principielle Betragtning gældende, at det var et Spørgsmaal, om man ikke skulde indpaa mere forsikringsmæssige Synspunkter og saa yde det nødvendige Tillæg gennem andre Organer. Jeg maa hævde, at det forsikringsmæssige Synspunkt er fastholdt i Loven; det var just for at fastholde det forsikringsmæssige Synspunkt, at der i forrige Rigsdagssamling førtes adskillige Diskussioner om Grænsen for den Understøttelse, som ud fra forsikringsmæssige Hensyn kunde ydes, idet man fra alle Sider erkendte, at ud over den forsikringsmæssige Understøttelse vilde det være nødvendigt at yde et Tillæg gennem et andet Organ. Den nuværende Lov har altsaa den forsikringsmæssige Understøttelse samt et Tillæg gennem et andet Organ, nemlig gennem Hjelpekasserne. Det, som vel egentlig er Spørgsmaalet, er, om det vil være klogt at lade en saa stor Del af Understøttelsen, som vi nu er naaet til, være forsikringsmæssigt ordnet og lade Tillæget, som gaar gennem et andet Organ, være det ubestemte, eller om man skulde sætte den faste Understøttelse noget ned og fæstne Tillæget, som skulde ydes gennem andre Organer, saaledes at det var tilsikret, hvad det ikke er for Øjeblikket. Jeg tror imidlertid, det vil være rigtigst, saa vidt muligt, at fastholde den størst mulige forsikringsmæssige Understøttelse, men det kan jo prøves under den videre Overvejelse.

Det ærede Medlem fremsatte en Bemærkning, som forhaabentlig ikke skulde betyde, at han mente, at man under Overvejelserne angaaende den ekstraordinære Lov skulde rejse Spørgsmaalet om en anden Organisationsform for Samarbejdet mellem Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningsdirektoratet, thi det tror jeg vil betyde en aldeles væsentlig Hindring for at tilvejebringe en hurtig Ordning til Efteraaret af denne ekstraordinære Lov. Spørgsmaalet om en Samling af Arbejdsløshedsinspektoratet og Arbejdsanvisningen — under Arbejdsanvisningsdirektoratet, som det ærede Medlem siger, andre vil maaske mene under Arbejdsløshedsinspektoratet, hvis man overhovedet skulde have en Samling — indeholder, hvad vi ved fra tidligere Tider, saadanne Vanskeligheder, at den ikke vil lade sig bringe i Forbindelse med en Revision af en ekstraordinær Lov, men hører hjemme under den ordinære Revision af Loven, naar den en Gang maatte komme.

Angaaende Spørgsmaalet om Mangel